

sekontrollen mellem eksempelvis Danmark og Tyskland, så længe de ydre grænser ikke er tilstrækkelig sikre. Så spurgte jeg meget konkret: Hvad skal der til? Hvor sikre skal de være? Hvad er det, man skal lave f.eks. ved Italiens 8.000 km lange kyststrækning, for at den er tilstrækkelig sikker til, at Venstre kan acceptere, at grænsekontrollen mellem Danmark og Tyskland eksempelvis ophæves?

(Kort bemærkning).

**Søren Søndergaard (EL):**

Nu er det jo vigtigt at undgå misforståelser i diskussionen, og derfor synes jeg, det ville være godt, hvis fru Charlotte Antonsen kunne komme herop og erkende, at der absolut intet ulovligt er i at søge asyl, heller ikke selv om man ikke får det. Der er intet ulovligt i det.

Det er faktisk det, der er det fine ved asylkonventionerne: De giver folk en ret til at søge asyl. De giver ikke folk en ret til at få asyl, men de giver folk en ret til at søge asyl. Derfor er der absolut intet ulovligt i at søge asyl, heller ikke i at søge asyl i flere lande.

Problemet er, at det er denne ret, som Amsterdamtraktaten underminerer. Her har vi så en politisk forskel mellem Venstre og Enhedslisten. Det er fuldstændig korrekt, men lad os få det faktuelle på plads. Fru Charlotte Antonsen bør erkende, at der intet ulovligt er i at søge asyl.

(Kort bemærkning).

**Charlotte Antonsen (V):**

Hr. Keld Albrechtsen bekymrer sig over russernes menneskerettigheder. Det gør jeg for så vidt også, selv om jeg nu nok synes, det er mere bekymringsværdigt med Estland og Letland. Det er jo trods alt nogle mindre lande, og de har igennem årene i højere grad været generet af Rusland.

Men netop fordi Europa har indgået aftaler med de baltiske lande, som bl.a. indeholder krav om demokrati, har det jo været muligt for os dels i EU-sammenhæng, dels i Europaråds-sammenhæng at presse de pågældende lande til en mere rimelig, en mere menneskelig opførsel over for de russiske mindretal i landene. Det er jo faktisk sagens kerne.

Hr. Thulesen Dahl svarede jeg faktisk på det første spørgsmål, men jeg kan forstå, at hr. Thulesen Dahl ikke kan lide at høre svaret. Det er sådan, at hvis man har mistanke om international kriminalitet i nærheden af den tyske

grænse, den svenske grænse eller en anden grænse i EU, har man også en mulighed for at styrke politiindsatsen for at fange forbryderne. Sådan er det i dag, og sådan vil det fortsat være. Det er det, der ligger i Venstres valgannonce, hvis hr. Thulesen Dahl bedre kan forstå det, når jeg understreger det.

Med hensyn til de ydre grænser er det klart, at det, der er væsentligt for, at vi får større indre sikkerhed i EU, er, at vi bekæmper kriminalitet og vi koordinerer samarbejdet om kriminalitetsbekæmpelse ved vores ydre grænser. Det er da en væsentlig forudsætning for, at de åbne indre grænser kan fungere i praksis, uden at vi udveksler alt for mange forbrydere med hinanden. Men jeg kan da ikke sætte noget præcist mål for, hvornår indsatsen mod forbryderne er god nok. Det kan hr. Thulesen Dahl jo ikke engang gøre herhjemme. Det kan man altså ikke, men man kan gøre noget, for at det kan komme til at fungere bedre i praksis, end det har gjort hidtil. Europol har jo været meget lang tid undervejs. Der er faktisk ikke rigtig sket noget endnu, og derfor er det da forsøget værd at styrke den indsats.

Til sidst til hr. Søndergaard: Der er så sandelig heller ikke noget ulovligt eller noget i strid med menneskerettighederne i, at de lande, som asylsøgere shopper i, koordinerer deres indsats. Hvis man én gang har fået et nej i Danmark, er der ikke noget ulovligt i, at de danske myndigheder fortæller de svenske myndigheder, at ham her altså ikke er berettiget til asyl. Det er det, der ligger i mine ord, og det tror jeg, vi er enige om.

(Kort bemærkning).

**Keld Albrechtsen (EL):**

Jeg håber da ikke, at fru Charlotte Antonsens bemærkninger skal forstås sådan, at hun mener, det er rimeligt, at det russiske mindretal i Letland og i Estland nu skal undgælde for de gerninger, som Sovjetunionen begik. Jeg håber ikke, at det var det, der lå i bemærkningerne, men man kunne godt tolke det derhen, at problemet med, at det russiske mindretal undertrykkes, tager Venstre forholdsvis let på.

En kendsgerning er det jo i hvert fald, at Letland og Estland bruger deres status som samarbejdspartnere til EU til over for det russiske mindretal at afvise enhver kritik. Til gengæld tillader man nazidemonstrationer i hovedstaden. Nazisterne har demonstrationsfrihed, men det har det russiske mindretal altså ikke. Her